

Paul GILLON

Verkooptentoonstelling *Schipbreuk in de tijd*

Van 17 juni tot 24 juli 2011

Paul Gillon (1926-2011) is een van de Reuzen van de Wereldstrip. Galerij Champaka heeft de eer hem te gedenken door *Schipbreuk in de Tijd* te ontvangen, zijn grootste reeks. Het publiek ontdekt er de grootsheid van Gillons originele platen. Buiten hun uitzonderlijk formaat getuigen ze van een absolute beheersing van het zwart-wit. De tentoonstelling zal 20 originele pagina's tonen, twee omslagen en een twintigtal lay-outs.

In 1964 schenken Jean-Claude Forest en Paul Gillon de Europese sciencefiction zijn admiraalsschip. De eerste negen pagina's van *Schipbreuk in de tijd* verschijnen in *Chouchou*. De saga stelt een koppel voor, Christopher en Valerie, die eeuwig gescheiden zijn. Wanneer *Chouchou* ophoudt te bestaan, ziet het eruit alsof *Schipbreuk van de tijd* voorgoed verloren zijn, maar hun kosmische doeltochten zullen tien jaar later herbeginnen in *France-Soir*. Een potentieel groot lezerspubliek, dat echter niet echt op fantastiek gesteld is. *Onze ambitie was niet klein*, verklaart Forest, *want we moesten handig genoeg zijn om dit publiek te verleiden door het gebruik van vrij conventionele figuren en situaties waarin de SF slechts als decor diende. Daarna gingen we het gluiperig, verhaal na verhaal, meeslepen naar denkbeeldige werelden die flink wat meer verwarrend gingen zijn.* Na 4 albums gaat de reeks over naar *Metal Hurlant*. Paul Gillon werkt als compleet auteur -scenario en tekening- voor de 6 volgende albums. Dankzij de recente definitieve uitgave bij uitgeverij Glenat is het grafische werk van Paul Gillon eindelijk uitgebracht op een manier die zijn kunst waardig is. Een kunst die tal van zijn collega's bewonderen. Een paar voorbeelden:

Francois Schuiten over de originele platen: *Vooreerst hun buitengewoon formaat, dat de lijn en de beweging laat openbloeien, laat verdwijnen, om dan het wit al de ruimte te geven. Ah, de leegten bij Paul Gillon! Die ruimten die de rest al hun betekenis geven, die tegenvormen creëren die al te vaak worden vergeten en hier zo goed beheerst worden. En dan de lijnen, soms zo fijn dat ze haast verdwijnen. Maar zo raak, zo elegant, nooit anekdotisch, alsof ze het werk zijn van een kalligraaf. En dan de zwarte vlakken die zich opdringen, met de blik spelen, het beeld dragen en vormen om het evenwicht in het geheel te houden.*

Enki Bilal over een tekening die moeiteloos de tijd doorkruist: *De tekening, klassiek, sober, elegant en buitengewoon, zit er voor veel tussen. De vlotheid van de lectuur vloeit eruit voort. Geen loze grafische effectjes, geen zinloze zijsprongen, maar een overtuigende kunst die een onbetwistbare futuristische, maar ook coherente kijk oplegt. Gillon reist moeiteloos door de tijd.*

Jean Giraud over Alex Raymond en Paul Gillon: *Zijn geloof is geheim, veeleisend en onfeilbaar (het is een reëel menselijk wezen!). En zijn verbeelding is rijk en gestructureerd. Het strekt zich uit over twee nauw verbonden terreinen: literair en grafisch, met een tegelijkertijd klassieke en originele stijl. "Schipbreuk in de tijd" is toch lang geen weeskind. Het is het spirituele kind van "Flash Gordon". En als Paul Gillon onze Alex Raymond is, dringt zich hier slechts een vraag op: Wie zal de Paul Gillon van de toekomst zijn?... Ik vrees dat het antwoord voorlopig pure sciencefiction is...*

Citaten uit de voorwaarden van de definitieve uitgave van *Schipbreuk in de Tijd* bij uitgeverij Glenat.

Galerie Champaka

Ernest Allard straat 27
B-1000 Brussel
Tel: + 32 2 514 91 52
Fax: + 32 2 346 16 09
sablon@galeriechampaka.com
www.galeriechampaka.com

- Maandag en dinsdag: op afspraak
- Woensdag tot zaterdag:
11u tot 18u30
- Zondag: 10u30 tot 13u30

Perscontacten:

Viviane Vandeninden
viviane.vandeninden@klach.be
Tel: + 32 2 351 26 10
GSM: + 32 472 31 55 37

Paul GILLON

Een leven gewijd aan de tekenpassie.

Paul Gillon wordt in Parijs geboren op 11 mei 1926. Zijn jeugd brengt hij door in Montreuil en het sanatorium Berck Plage waar hij een heuptuberculose verzorgt. Met zijn karakter van eenzaam ontwikkelt hij een talent voor het observeren van de kleine zaken in het leven. Hij verdrijft ook de verveling door de striptijdschriften te verslinden die in het Frankrijk van de jaren dertig bloeien. Het Spook van Bengalen, Mandrake en Jungle Jim zijn toevluchtsoorden voor hem, waardoor hij de weg van het getekende avontuur opgaat. Als hij twaalf is, verkoopt hij zijn eerste getekende verhalen aan zijn klasgenoten.

Op zijn vijftiende zit hij in de artistieke kringen en verzoent hij zijn twee passies: tekenen en de music-hall. Hij verdient al gauw de kost met het illustreren van partituurromslagen van liedjes van Charles Trenet, Tino Rossi en anderen. Op zijn twintigste tekent Gillon de affiche van het nieuwe Parijse spektakel van Trenet en illustreert heel wat novellen en romans die in tijdschriften worden gepubliceerd. Zijn hele loopbaan zal hij een stevige relatie houden met de persillustratie (*France-Dimanche, Elle, Marie-Claire, L'Express, L'Expansion, L'Equipe, Liberation*, enz.)

Bij de bevrijding van Parijs gaat Paul Gillon bij *Vaillant*, het tijdschrift voor de jeugd van de Franse Communistische Partij. Hij publiceert er zijn eerste strip, *On se bat sur terre* (scenario: Lécureux), een verhaal over de binnenlandse Franse strijdkrachten. In 1947 vestigt hij zich in Saint-Germain-des-Près, waar hij de acteurs en muzikanten van die tijd ontmoet. Op het eind van de jaren veertig kiest Gillon definitief voor het vak van striptekenaar. In 1950 verschijnen de eerste platen van *Fils de Chine* (166 platen op scenario van Lécureux) in *Vaillant*. In 1953 zet hij de *Cormoran* (sc.: Jean Ollivier) op weg naar het maritieme avontuur. Voor *France-Soir* begint hij *13, rue de l'Espoir* (sc.: Gall). Begonnen in 1959 zal dit verhaal, een van de parels van de Gillonmythe, want het illustreert schitterend de leefomgeving van de gemiddelde Fransman en meer in het bijzonder de mode- a rato van 3 of 4 prenten per dag dertien jaar lang gepubliceerd worden!

In 1964 wordt *Schipbreuk in de Tijd* geboren (coscenario: Forest). Van 1968 tot 1972 verschijnen in *Vaillant*, dat *Le Journal de Pif* werd, de avonturen van *Jeremie*, een verhaal zonder tekstballons, met directe commentaar van de auteur bij de tekeningen. In de jaren daarna illustreert Gillon *Moby Dick*, de roman van Herman Melville, *Notre-Dame de Paris*, van Victor Hugo, en vervolgens *In naam van al de mijnen* van Martin Gray, voor hij weer aanknoopt met toekomstverhalen in 1984 met *De Overlevende*, gepubliceerd in *L'Echo des Savanes*. In 1992 verschijnt *Jeanne D'Arc*, een sensuele kijk op Jeanne d'Arc. *De Laatste Knusse Zaal* (Sc.: Denis Lapiere) wordt in twee delen uitgegeven in *Vrije Vlucht/Dupuis*. Zijn laatste reeks is de gerechtelijke saga *De Orde van Cicero*, op scenario van advocaat Richard Malka.

Paul Gillon overleed op 21 mei 2011.